

*Česar oko ni videlo
in uho ni slišalo
in kar v človekovo srce ni prišlo,
je Bog napravil tistim,
ki ga ljubijo.*

1Kor 2, 9

Vsebina

- Uvod
- Osrednja tema: **ZBOGOM**
- Utrinek: **Vse pustiti, vse dobiti**
- Medsebojni odnosi:
 - Gosenica mora umreti, da se rodi metulj
 - 10 skrivnosti za srečno življenje ... tudi po ločitvi
- Iz preteklih srečanj: **ODPUŠČANJE**
- Odmevi: **Pohod na Rašico**
Obiranje oljk
- Vabilo na duhovne vaje
- Koledar prireditev v prihodnjih mesecih
- Za vas smo prebrali: **Srečal sem svojo družino (I)**
- Oglasi, obvestila

Uvod

Ali se spomnimo, kdaj smo se nazadnje poslavljali? Morda samo tako bežno, morda za večno?
Okrog 1. novembra smo morda na grobovih ponovno srečali ljudi, ki jih vse leto nismo nič videli. Ko smo se poslavljali od njih: ali smo se morda vprašali, ali je to kar tako ali pa je morda za večno?
Slovo ima vedno v sebi pridih večnosti! Ne glede na to ali se poslavljamo samo bežno ali za večno!
Vsako srečanje ima pridih neskončnosti, če ga pospremimo s sprejemanjem slovesa po srečanju kot delom večnosti.
In ko se bomo letos poslavljali od starega leta, bomo pričakali nekaj novega, staro leto pa bo odšlo v neskončnost našega spomina. Spomin pa že sam po sebi nosi nekaj neskončnega - naše reakcije so pogosto odgovor na dogodke, ki so jih doživeli naši predniki - na neki nenavadni način smo tako povezani z vsemi, ki so bili pred nami in so se že zdavnaj poslovili od nas ...

Vili Granda

O SLOVESU

...Kratki so bili moji dnevi med vami
in še krajše so bile besede,
ki sem vam jih spregovoril.

Toda če bo moj glas moral
umolkniti v vaših ušesih
in če bo moja pesem morala
zbledeti v vašem spominu,
bi prišel znova in vam spregovoril
z bogatejšim srcem in zgovornejšimi usti.

Da, vrnil se bom s plimo.
In četudi bi me zakrila smrt
in obdala še večja tišina,
bom znova iskal vaše razumevanje.

In ne bom iskal zaman.
Če je to, kar sem vam rekel, resnično,
se bo ta resnica razodela
z jasnejšim glasom in z besedami,
ki so bliže vašim mislim.

Kahlil Gilbran, PREROK

'Zbogom' je močna beseda. Danes jo malo uporabljamo ali pa jo nadomestimo z 'živijo' in 'nasvidenje'. Je prva beseda, ki jo otrok izreče z življenjem, ko se poslovijo od maternice. 'Zbogom' pomeni slovo, razdaljo, ločitev in spremembo. Do vsega tega pa nosimo v sebi globok odpor.

Naš 'zbogom' je zato lahko zelo boleč, lahko pa je vesel ali indiferenten. Veselo slovo osvobaja: je 'zbogom' nekemu vidiku življenja, ki nas je težil, zaslužnjeval in nam morda povzročal bolečino. Obstajata še realistični in bežeči 'zbogom'. Realistično slovo nam narekuje osebna rast, naša izbira ali pa sam življenjski proces. 'Zbogom', ki je posledica bežanja, kaže, da se človeku ne uspe soočiti z notranjo ali zunanjo stvarnostjo in se zrelo odzvati. Hoče pobegniti, da bi se skrnil pred stvarnostjo. Zato je besedo 'zbogom' zelo težko zares izreči. Ko jo izrečemo, nekaj sedanjega postane preteklost, zgodovina.

Heraklit je rekel, da vse teče. To pomeni, da je naše življenje kakor reka, ki se nenehno poslavlja od svojega izvira, vasi, obal, mostov, gora, pokrajin in ljudi. Če hočemo rasti in obstati v procesu življenja, je 'zbogom' nujno potreben. Vsak dan znova se moramo učiti poslavljanja od idej in občutij, ki so morda oživljale in spodbujale naše srce v nekem življenjskem obdobju, potem pa so ga začele dušiti. Posloviti se moramo od navezanosti na osebe, dogodke, naloge, vloge in celo predstave. Če ne znamo reči 'zbogom', naše življenje postane kakor mlakuža. Naša življenjska moč se ustavi. Sprememba in medsebojna izmenjava z drugimi se prekine.

Zgodovina vsakega človeka je nenehno poslavljanje. Brati in razumeti svojo zgodovino pomeni sprejemati vse trenutke poslavljanja, vsak 'zbogom', ki je zaključil eno poglavje življenja in odprl novo. Smrt je izkušnja zadnjega slovesa, zadnjega 'zbogom'. V tem trenutku nam 'zbogom' omogoča, da živimo v sedanosti, da smo pristni. Življenje samo nas postopoma nauči in našemu srcu omogoči dozoreti, rasti v svobodi, realizmu, moči in upanju tudi za zadnje slovo.

Nasprotje poslavljanja je otrplost, negibnost, odvisnost, grabljenje trenutka, ki nam uhaja. Če si ne moremo predstavljati samega sebe brez določenega človeka, brez določene stvari ali okoliščine, pomeni, da smo se zaprli v neko obdobje svojega življenja, ki bi ga morali že zapustiti in prerasti. S tem škodujemo sebi in drugim.

Vsakdanje poslavljanje je težko. Zdi se nam, da bomo imeli večje 'koristi', če ne rečemo 'zbogom'. Delne dobrine, ki zadovoljijo le eno razsežnost našega življenja in osebnosti, ustavijo in otežujejo pa celoten razvoj, nas zlahka odvrnejo od celostne rasti in poslavljanja. Zlahka se znotraj sebe zatečemo v domišljijo zemeljskega raja. To pomeni, da nič več ne hodimo, da smo obstali. Hoja namreč na vsakem koraku zahteva 'zbogom'. Ko ga izrečemo, nekaj 'našega umre', majhnega ali velikega: misel, občutje, navzočnost. Zato je težko reči 'zbogom'. Načelo užitka nas sili, da zgrabimo tisto, kar nas zadovolji. Sili nas, da se naselimo v to, kar nam daje prijetne občutke. Načelo stvarnosti pa nas, če to hočemo ali ne, vodi skozi slovo od vseh prijetnih in neprijetnih vidikov poti, zato da bi rasli in bili sposobni odgovoriti na nove izzive, ki nam jih prinaša stvarnost. Učiti se posloviti pomeni biti to, kar resnično smo.

Rdeča luč, da še vedno živimo nekje v preteklosti in ne zmoremo reči 'zbogom', sta zamera in zagrenjenost. Obeh se osvobodimo tako, da rečemo 'zbogom' bolečini, svoji mali pravici po maščevanju, s katerim smo si dopovedovali, da smo žrtve in zato upravičeno agresivni. Živeti zdaj pomeni, da smo preteklosti rekli 'zbogom' in je zato danes prvi dan našega preostalega življenja. Le tako lahko odgovarjamo na to, kar se danes dogaja.

»Pedagogika sedanosti je naše telo.« (Eric Berne) S pametjo se lahko izgublamo v preteklih domotožjih in sanjah o prihodnosti ter se tako izognemo resničnemu stiku s tem, kar smo tukaj in zdaj. Telo pa se temu ne more izogniti. In prav ta resnični stik tukaj in zdaj je odločilen za našo osebnost in njeno prihodnost.

'Zbogom' povzroči tudi negotovost. Ljudska modrost pravi: »Boljše je zlo, ki ga poznam, kakor pa dobro, ki ga moram še spoznati.« Storimo vse, da bi imeli občutek gotovosti, v resnici pa moramo sprejeti negotovost, ne bežati od nje. Ko se poslovimo od gotovosti, se odpremo življenju. S tem sprejmemo tveganje. Moder je

tisti, ki sobiva s svojo negotovostjo, ne da bi ji dal oblast nad seboj. Jecljajoči ali odločno izrečeni 'zbogom' nas odpre in nam omogoči, da postane negotovost naša sopotnica, ne pa vladarica.

Končno 'zbogom' povzroči v nas neko stopnjo praznine in samote: v glavi, srcu, dogajanju in odnosih. A prav ta praznina nam omogoča, da se umaknemo sami zase, da pridemo v stik s svojo stvarnostjo, da rastemo naprej, se učimo in dozorevamo. Šele to nam omogoči, da odgovorno izgovorimo 'zbogom'. Samoto nam dela znosno tudi mreža človeških odnosov, ki pomaga, ker lahko svoj 'zbogom' živimo v družbi z drugimi, ki se tudi učijo nenehne notranje svobode in večne veličine. Če hočemo reči 'zbogom', moramo biti večji od tega, od česar se poslavljamo. Potrebujemo ljubezen, da se lahko v njeni moči vedno znova poslovimo od vsega in odpremo za novo. Pri tem bomo vedno čutili neko praznino. A če jo bomo v moči Ljubezni upali in znali nositi, bo postala moč za rast v upanju na oaze, ki nam sredi puščave omogočajo preživeti in z veseljem živeti. Sv. Ignacij Lojolski je to skrivnost izrazil nekako takole: »Bog nam daj svojo obilno milost, da bomo Njegovo sveto voljo vedno iskali, čutili, spoznavali, sprejemali in jo v celoti uresničevali.« Zato nas v eksamnu vsak dan povabi, da se mu zahvaljujemo, se poslovimo od dobrega in slabega ter odpremo njegovi nenehni in neskončni ustvarjalni skrbi za vsakega izmed nas.

Vaje za učenje poslavljanja

1. Zavedaj se svoje telesne drže in napetosti, ki jih doživljaš ta trenutek v telesu. Povabi svoje telo, da se v ritmu globokega vdiha in izdiha sprosti. Vprašaj svoje telo: »Kako si ta hip?« Telo ti bo povedalo, kako je v današnjem dnevu.
Ko se zaveš odgovora, si prikliči v spomin tri priložnosti v svojem življenju, ko ti je uspelo zares reči 'zbogom', se posloviti od preteklosti in se v sedanjosti odpreti prihodnosti. Spomni se trenutkov, ki so te ob poslavljanju napolnjevali z globokim mirom.
2. Nato pomisli, od katerih ljudi, izkušenj in okoliščin tvojega sedanjega življenja bi se moral posloviti in jim reči 'zbogom', če bi se hotel počutiti v sozvočju s samim seboj. Kje in zaradi kakšnih koristi ti je najtežje reči 'zbogom'? Globoko dihaj. Zavedaj se, da je Bog tvoja moč in da se zato zmoreš odgovorno posloviti od tega, kar te ovira v rasti in celostnem dozorevanju – sreči.
3. Po vaji zavedanja telesa se spomni na 'zbogom', ki so ga drugi rekli tebi in ti je povzročil bolečino. Morda te je bolj bolela tvoja razlaga in razumevanje tega, kar ti je drugi rekel z besedo ali dejanji? Zavedaj se, da si veliko večji od tistega 'zbogom', ki je bil izrečen le nekemu delu tvoje osebnosti ali podobi, ki jo je v tistem trenutku drugi človek imel o tebi. Sebe glej kot veliko večjega od tistega trenutka. Tvoje celotno življenje je veliko večje od tistega 'zbogom'. Tvoja ustvarjalnost in sposobnost spremembe, tvoje globoke vrednote in notranja moč se zaradi tega ne morejo podreti, razen če ti to dovoliš. Lahko živiš naprej in tiste zavrnitve ali slovesa, ki te je tako zbolel, ne absolutiziraš. Dovolj moči imaš, da greš naprej in v sebi zajameš iz tega, kar si za Boga.
4. Sprosti se. Zavedaj se telesa in občutij. V ritmu dihanja se zavedaj, da imaš na dnu svojega bitja pristen 'zbogom'. Lahko se odločiš, da ga boš vsadil v razsežnost ali dogajanje svojega sedanjega življenja in boš tako bolj svoboden in bolj živ. Počasi izgovarjaj 'zbogom' prav v tisti dogodek ali odnos. Poslovi se od ovire in ji reci 'zbogom'. Zahvali se Bogu, da se lahko poslavljaš in si nenehno odprt za polnost življenja, ki ti jo je obljubil in jo okušaš prav v trenutku, ko se posloviš od sedanjega in sprejmeš to, kar ti podarja za prihodnost.

Vir

Garcia-Monge, Jose Antonio (1997): *Treinta palabras para la madurez*. Desclee De Brouwer, Bilbao.

Nekoč je na Kreti živel človek, ki je izredno ljubil svoj otok. Tako zelo, da je v trenutku, ko je zasluhlil, da se mu bliža smrt, naročil sinovom, naj ga nesejo ven in položi jo na zemljo, ki jo je imel tako rad. Ko je bil na tem, da izdihne, je segel v zemljo in zajel v pest nekaj prsti.

Tako se je prikazal pred nebeškimi vrati. Bog mu je odprl v podobi starčka z belo brado in ga pozdravil: »Dobrodošel! Dober človek si bil. Pridi v nebeško veselje.« Toda ko je starček stopil čez prag bisernih vrat, mu je Bog rekel: »Spustiti moraš zemljo iz roke.« »Nikoli!« je odvrnil starček in stopil nazaj ter ponovil: »Nikoli!« IN tako je Bog žalosten odšel in pustil moža pred vrati.

Preteklo je veliko časa. Bog je spet prišel mimo, tokrat kot prijatelj, s katerim sta skupaj pila. Izpraznila sta nekaj kozarcev, si povedala nekaj dogodivščin, potem je Bog rekel: »Dobro, čas je, da vstopiš v nebesa, prijatelj. Pojdiva.« In stopila sta proti bisernim vratom. Spet je Bog rekel starčku, naj spusti zemljo, in znova je ta to odločno zavrnil.

Pa je spet preteklo veliko časa. Takrat je Bog prišel kot ljubka in igriva vnukinja. »Oh, dedi,« je rekla, »tako čudovit si in tako zelo te pogrešamo. Prosim te, vstopi z menoj.« Starček je pokimal. Vnukinja mu je pomagala vstati, kajti medtem se je zelo postaral in težko je hodil. Tako težko, da je moral z desnico, ki je držala keltsko zemljo, podpirati z levo roko. Šla sta proti bisernim vratom in moči so mu skoraj pošle. Njegovi krivi prsti niso mogli več biti trdno stisnjeni v pest in prst je počasi spolzela med njimi, dokler njegova dlan ni bila popolnoma prazna. Tako je vstopil v nebesa. In kot prvo stvar je zagledal svoj ljubljeno otok.

V tem čudovitem jesenskem času, ko se vsa narava čudežno obarva, se lahko le še spominjamo, kako je spomladi vse zelenelo in cvetelo. Zavemo se minljivosti v našem življenju: vse se nenehno spreminja. Velikokrat si zaželimo, da bi lahko ustavili čas in ohranili okoliščine, v katerih živimo, in odnose z nam dragimi osebami takšne, kakršne so. Želimo si, da bi lahko ustavili odraščanje svojih otrok, odnos z ljubljeno osebo, da bi lahko zamrznili lastno staranje! Ko bi le tisti čudoviti čas zaljubljenosti lahko trajal večno ... ko bi ... lahko otroci ostali majhni in obvladljivi in 'tako zelo moji' ... ko bi v družini bilo (ostalo!) tako, kakor je bilo prva leta zakona ... ko bi bili stari starši še živi ... ko ne bi bilo razveze ... ko bi ... In vendar se vsak dan prevesi v noč, pomlad v poletje, drevo zazeleni in vzcveti in hitro pride jesen s sadovi, pa tudi z golimi vejami. Vse to vsak dan vidimo in že od zdavnaj vemo, in vendar se znova in znova nepripravljeni srečujemo z vsemi temi naravnimi spremembami okoli nas in v nas ter se upiramo, da bi jih sprejeli. Doživljamo jih kot izgube in kot bolečino.

Veliko bolečine ohranjamo s tem, ko se je oklepamo in ne dopustimo, da iz našega življenja in naših misli odide, kar po naravni poti mora oditi. Prav za prav je že odšlo, toda ker se v mislih še oklepamo preteklosti, jo ohranjamo živo in dopuščamo, da zaseda prostor sedanjosti. Oklepamo se preteklosti, ko žalujemo za njo, in si tako sami povzročamo bolečine. Spregledamo pa mnogokrat, kako nas je prav ta preteklost obdarila v sedanjosti. Z mislimi in čustvi jo krčevito stiskamo k sebi, namesto da bi se sprostili, preteklost 'spustili od sebe' in razprli roke ter prejeli, kar prinaša sedanjost.

Če drevo ne bi 'odpustilo' starih listov, naslednjo pomlad ne bi bilo prostora za poganjke mladih listov. Da bi lahko vstopilo novo življenje, drugačne misli, novi odnosi - moramo pustiti, da odide, kar je starega. Izprazniti se moramo, da bi naredili prostor za novo.

Razveza je bila zagotovo boleč, nepričakovan, neželen in globok poseg v vsako življenje. Prinesla pa je tudi mnogo novih spoznanj in izkušenj – o sebi, o partnerju, o otrocih, tudi o mnogih, ki so nas obkrožali in spremljali v teh težkih trenutkih izgube in spreminjanja. Še najbolj pa nas je poučila o tem, kaj življenje je. Mnogim je pomagala, da so se začeli zavedati moči, s katerimi so obdarjeni. Zmogli so se spopasti z lastno jezo, zamerami, sovraštvom, maščevanjem. Prinesla jim je spoznanje, da se njihovo srce ne razlikuje veliko od srca drugih, ki so jih morda kdaj prej obsojali. Nekateri skozi to težko preizkušnjo odkrijejo v sebi brezmejni zaklad ljubezni, potrpljenja, strpnosti in vdanosti. Začutijo nepopisen mir, za katerega sploh niso vedeli, da obstaja in da ga nosijo v sebi!

Skozi neštete monologe z Bogom se mnogi *naučijo sprejeti*, kar je bilo v življenju treba sprejeti, in se začno zavedati lastne odgovornosti za spoprijemanje s tistim, kar je v življenju *treba spremeniti*. S pogumom se lotevajo spreminjanja tistega, kar je treba (in kar zmorejo) spremeniti, in pri tem spoznajo, kako močni so postali.

V življenju naših otrok smo se morali posloviti od nežnega obdobja, ko so bili dojenčki, ko so se učili hoditi, pisati prve črke in računati – da smo se lahko začeli veseliti uspehov, rasti in samostojnosti, ki se iz dneva v dan, ko odraščajo, večajo. Če pogledate v svoje srce, boste hitro odkrili, kako težko je 'od-pustiti' otroke od sebe, posloviti se od zaščitniške, pokroviteljske (preveč) skrbne vloge mame ali vloge strogega, nadzorujočega, avtoritativnega, (preveč) odgovornega očeta in zaupati (se tega tudi veseliti!), da lahko s časom otroci sami prevzemajo toliko več odgovornosti. Nekateri so se v tem procesu, ki je stekel po razvezi, poskušali naučiti, kako postati bolj odgovoren, skrben in ljubeč oče ali mama, in so se globoko notranje spremenili. Spoznali so, da je izguba marsičesa, kar so si želeli in pričakovali v življenju, prinesla mnogo tega, česar prej niso imeli. In vendar se velikokrat od vseh pričakovanj, razočaranj in izgub ne morejo posloviti ter se še dolgo oklepajo že »izgubljenega«.

Ali ste se kdaj vprašali, koliko se še vedno, kot starši, oklepate gosenice in omejujete naravni proces, v katerem se vaš otrok osvobaja in odrašča, prav tako kakor se mora iz kokona (sam!) osvoboditi metulj, da bi lahko varno poletel v svet? Koliko premišlujete o partnerjevih ali svojih zmotah, ki so privedle do razveze? Koliko pri tem podoživljate jezo, zamere, žalost in vas ponovno boli, kakor je bolelo pred leti, ko ste vse to doživljali? Sami priključete in ohranjate, kar se je dogajalo pred časom.

Tako kakor z dogodki in odnosi v našem življenju, z odraščanjem naših otrok in zorenjem nas samih – prav tako je z našimi mislimi, predsodki, zamerami. Evangelist pravi, da od znotraj prihajajo: »*Od znotraj namreč, iz človekovega srca, prihajajo hudobne misli, nečistovanja, ...*« *Mr 7,21* Odpraviti jih moramo, se od njih posloviti – da bi naredili prostor za ljubezen, iskrenost, odpuščanje ..., za resnico.

Še vedno je čas, da izberete slovo od preteklosti, da sprejmete nenehni zakon spreminjanja in s svojim odnosom prispevate, da bo mnogo metuljev postalo dovolj močnih, da bodo razširili svoja krila in poleteli iz vašega srca. Samo vi sami lahko pomagate in zapustite ene misli, da boste naredili prostor drugim. »Smrt« noči je »rojstvo« dneva. Vendar ne pozabite, da slovo pomeni tudi obljubo ponovnega snidenja. In smrt je hkrati konec in začetek!

*Resnično resnično povem vam:
Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre,
ostane samo; če pa umre, obrodi obilo sadu.*
Jn 12,24

Medsebojni odnosi:

10 skrivnosti za srečno življenje ... tudi po ločitvi

Pripravil: Vili Granda

Povzeto po spletni strani: <http://topten.org/public/BO/BO73.html>

Med ločitvijo in po njej se nam spremeni skoraj vse: dnevna rutina, družbeni stiki, finančno stanje, stanovanjsko okolje, čas z otroki, tudi lastna identiteta. Morda smo kdaj srečni že samo zato, ker preživimo iz dneva v dan. Toda ali je za naše življenje to dovolj? Kako lahko spremenimo to životarjenje!?

Če želimo preiti iz životarjenja v življenjsko polnost, potrebujemo še kaj več od selitve v novo stanovanje ali odprtja novega bančnega računa. Zato je *10 skrivnosti za srečno življenje ... tudi po ločitvi* namenjeno naši samopomoči, da zaznamo lastne potrebe in jih začnemo uresničevati. Če se bomo naučili, kako jih uresničevati, nam bo to pomagalo k novim temeljem boljšega življenja, ustvarili bomo lastne zmožnosti, da se prebijemo preko in zaživimo polno!

1. SKRIVNOST: SPREJMIMO, KAR JE

Ali mnogo časa posvečamo premišljevanju, kako bi bile lahko nekatere ali mnoge stvari v našem življenju drugačne? Ali smo vedno znova usmerjeni k temu, kakšne "naj bi" bile? Nehajmo se obremenjevati s tem, kakšno naj bi bilo naše življenje. Je, kakršno je! Ko se nehamo bojevati s stvarnostjo, lahko najdemo v sebi dovolj energije, da omogočimo dejanja za spremembe v smeri, ki si jo želimo. Če smo sposobni v tem današnjem trenutku sprejeti svoje lastno življenje takšno, kakršno je, smo dovolj odprti za najrazličnejše možnosti, kakšno življenje si lahko ustvarimo.

2. SKRIVNOST: SPREJMIMO 100-ODSTOTNO ODGOVORNOST ZA VSAKO PODROČJE NAŠEGA ŽIVLJENJA

Naše življenje je naša lastna odgovornost. Nimamo možnosti, da bi vplivali na to, kaj se nam bo zgodilo, niti na to, kako se bodo drugi obnašali do nas, vendar imamo polno odgovornost za to, kako se na navedeno odzivamo. Sprejmimo polno odgovornost za naša lastna dejanja, ostanimo zvesti sami sebi! Če bomo vztrajali v položaju žrtve in osramočenosti, se bomo vedno bolj zapirali pred drugim svetom. To, da sprejmemo polno odgovornost, nam omogoči, da prepoznamo tudi svoj delež odgovornosti pri ločitvi, zato se lahko iz te izkušnje kaj naučimo in stopimo preko mirneje in bolj samozavestno.

3. SKRIVNOST: UDEJANJIMO DVE STRATEGIJI USPEŠNEGA ŽIVLJENJA

Strategija št. 1: Ugotovimo, kaj ne deluje, in vse tisto opustimo.

Strategija št. 2: Ugotovimo, kaj deluje bolje, in s tem nadomestimo prejšnja neuspešna dejanja.

Ti dve strategiji sta videti morda izredno poenostavljeni, toda s sledenjem obema ciljema se bomo zanesljivo oddaljili od svoje ločitve in se hitreje podali na pot k uspešnemu življenju.

4. SKRIVNOST: ZARES DOBRO POSKRIBIMO ZASE (IN ZA SVOJE OTROKE)

Če bomo postavili v ospredje skrb za lastno dobro počutje, bomo pripravljeni za rast in pozitivne spremembe. Izboljšal se bo naš zunanji videz, hitreje se bomo sprijaznili z ločitvijo in jo preboleli. Dobili bomo več energije in jo posvetili otrokom, da bomo tudi njim pomagali pri prilagajanju in osebni rasti. Zapomnimo si, da imajo naši otroci tudi med ločitvijo svoje lastne potrebe, ki morda niso vedno usklajene z našimi. Dobro jim prisluhnimo in jih postavimo v središče našega prizadevanja. Če čutimo, da naše sposobnosti ne zadoščajo, poiščimo profesionalno pomoč, da bomo vse to zmogli.

5. SKRIVNOST: NAREDIMO SI VIZIJO IN SE USMERIMO K NJEJ

Če ne vemo, kam gremo, kako bomo vedeli, kdaj pridemo tja? Morda smo vmes že dobili stvar, ki jo potrebujemo, a je nismo zaznali, ker se k njej nismo usmerili!? Vizija in usmerjenost gresta z roko v roki. Določimo si našo lastno vizijo: če bi bilo po ločitvi res vse v redu z nami, kako naj bi bilo to videti, kako naj bi se pri tem počutili? Nato naredimo načrt in ostanimo osredotočeni na cilje v naši viziji, ki naj postane pot našega življenja.

6. SKRIVNOST: BODIMO DEJAVNI

Ni dovolj, da imamo vizijo in načrt; dejansko se moramo potruditi, da bomo DELALI v tej smeri. Odločimo se danes in naredimo droben korak proti cilju, ki smo si ga zastavili. Če se nam zdi dejanje, ki smo si ga izbrali, preveliko, prezahtevno ali preveč tvegano, ga razdelimo na manjše korake, ki jih zares lahko opravimo. Potem, ne glede na to, kako je stvar zdaj videti malenkostna, to URESNIČIMO in NAREDIMO!

7. SKRIVNOST: USTVARIMO SI POLNO ŽIVLJENJE S SAMIM SEBOJ

Če se odločimo za samskost, še ne pomeni, da smo izobčeni; to je le ena najlepših priložnosti za osebnostno rast. Zaživimo svoje življenje kot samska in samostojna osebnost in tako bomo najbolj zanesljivo pritegnili druge ljudi, ki nam bodo pomagali, da v življenju uresničimo svoje sanje. Osredotočimo se na lastno življenje in naredimo zase tisto, kar nas osrečuje, kar nas naredi močne. Zaživimo svoje življenje pod lastnimi pogoji, recimo NE vsemu, kar nas oddaljuje od naše vizije.

8. SKRIVNOST: SPREJMIMO JASNE ŽIVLJENJSKE ODLOČITVE

Če se zavedamo, kdo v resnici smo, kam želimo priti, kakšna je naša lastna vrednost, so lahko naše odločitve jasne. Če so naša dejanja v skladu z našimi vrednotami, bodo naše odločitve vedno težile k uresničevanju naše vizije, ne pa stran od nje. Ko sprejemamo jasne življenjske odločitve, dobivamo novo moč, ki nam je ne more nihče vzeti.

9. SKRIVNOST: PRIČAKUJMO, DA SMO LJUDJE

Preprosto je *biti človek* - velik dosežek v našem razvoju; toda včasih je težje SPREJETI, da smo le ljudje. Če se obtožujemo za to, česar nismo naredili ali kar bi morali narediti, ali kdo smo in kaj bi radi bili, je to le izguba časa. JAZ SEM, KAR SEM. Bodimo pozorni in prijazni do samega sebe, tako kakor smo prijazni do naših otrok ali najboljšega prijatelja. Veselje *biti ČLOVEK* je tudi v tem, da se učimo iz lastnih napak, da rastemo in se razvijamo, da bomo jutri izbrali boljšo možnost, kakor smo jo danes ali včeraj. Če od sebe pričakujemo, da bomo nekaj drugega, kakor smo v resnici, si kopljemo jamo razočaranja in neuspeha, mečemo stran našo življenjsko moč. Če pričakujemo, da bomo ljudje, se lahko ozremo nase z bolj ljubečimi očmi in možnosti našega življenja se razširijo v neskončnost!

10. SKRIVNOST: NIKJER NI JUTRI BOMO SREČNI ..., JE LE SREČNEJŠI DANES IN ZDAJ

Jutri bomo srečni - zagledanost v sončni zahod, kakor da bodo vsi problemi prešli - to ne obstaja! Da smo prišli do cilja in nam bo odslej samo še lepo, to je utvara, iluzija; v življenju takšnega avtopilota ni! Sreča je odločitev iz trenutka v trenutek. Je odločitev za to, da stopimo v stik s svojim notranjim *jazom* in smo do njega prijazni. V nas samih, v globini naše duše je spravljen tista sreča, ki je samo naša, zaščitena pred zunanjim svetom. Lahko smo srečni ne glede na to, kaj se dogaja okoli nas. Ko je pred nami življenje po ločitvi, nas premeta gor in dol. Toda to, kako se bomo na vzpone in padce odzivali, je samo naša odločitev in naša odgovornost. Če bomo sledili prvim devetim skrivnostim, bomo doživeli tudi deseto: prava sreča se začne danes, v tem trenutku ...

Iz preteklih srečanj: *Odpuščanje - srečanje skupine SRCE 27. 10. 2008*
Predavatelj: dr. Ivan Platovnjak
Zapisal: Vili Granda

Tokratna tema našega srečanja je bilo ODPUŠČANJE. Gostili smo p. Ivana PLATOVNJAKA. Kljub temu da je imel pripravljeno predstavitev, izdelano za duhovne vaje v letu 2004, je izhajal iz naših izkušenj. Razdelili smo se po skupinah po tri in si med seboj delili izkušnje odpuščanja. Vsaka skupina je potem na kratko predstavila zaključke svojega pogovora in tako je na tabli kmalu nastal kolaž izkušenj, ki so že same po sebi prikazale najbolj bistvene sestavine odpuščanja.

Potrebo po odpuščanju je pospremil z mislijo:

*"Hočete biti za trenutek srečni? Maščujete se!
Hočete biti vedno srečni? Potem odpustite!"* (H. Lacordaire)

Kaj odpuščanje sploh je? Je:

- nujna potreba,
- proces - odpuščanje vedno vključuje neko POT,

- človeška in duhovna pustolovščina,
- milost.

Sestavine odpuščanja:

1. Odpuščanje se začne z odločitvijo, da se ne bomo maščevali.
2. Odpuščanje zahteva, da se obrnemo k sebi.
3. Odpuščanje zahteva iskanje nove podobe (vizijske) človeških odnosov.
4. Odpuščanje zahteva ovrednotenje žalivca.
5. Odpuščanje je odsev Božjega usmiljenja.

Zakaj je odpuščanje sploh potrebno?

1. V sebi in drugih bi ovekovečili zlo, ki smo ga pretrpeli.
2. Živeli bi v stalni zameri.
3. Ostali bi priklenjeni na preteklost.
4. Maščevali bi se.

Kaj odpuščanje ni?

- Odpustiti ne pomeni pozabiti.
- Odpustiti ne pomeni zanikati.
- Odpuščanje ni le eno dejanje volje.
- Odpuščanje ne more biti zapovedano.
- Odpuščanje ne pomeni, da bo potem enako kakor pred žalitvijo.
- Odpustiti ne pomeni, da se odpovemo svojim pravicam.
- Odpustiti ne pomeni opravičiti.
- Odpuščanje ni dokaz, da smo moralno višji.
- Odpuščanje ni prelaganje na Boga.

Komu odpuščamo?

- 1) Sebi.
- 2) Članom družine.
- 3) Prijateljem in bližnjim.
- 4) Tujcem.
- 5) Ustanovam.
- 6) Običajnim sovražnikom.
- 7) Bogu.

12 korakov za pristno odpuščanje:

- I. Odločim se, da se ne bom maščeval, in poskušam prekiniti žaljenje.
- II. Priznam, da sem ranjen in notranje osiromašen.
- III. Z nekom podelim svojo ranjenost.
- IV. Opredelim, kaj sem "izgubil", da bom lahko naredil križ nad tem.
- V. Sprejmem svojo jezo in željo po maščevanju.
- VI. Odpustim samemu sebi.
- VII. Začnem razumevati tistega, ki me je ranil.
- VIII. Odkrijem smisel rane za svoje življenje.
- IX. Imam se vrednega odpuščanja.
- X. Neham si prizadevati, da bom odpustil za vsako ceno.
- XI. Odprem se milosti odpuščanja.
- XII. Odločim se, da bom naredil konec odnosu ali pa ga bom obnovil.

Priporočljivo branje:

- "Kako odpustiti?: odpustiti, da bi ozdravel, ozdraveti, da bi odpustil", Jean Monbourquette, Maribor: Slomškova založba, 2006.
- "Odpuščati je božansko", Robert DeGrandis, Ljubljana: Ignis, 2004.
- "Odpuščanje in notranje ozdravljenje", Betty Tapscott in Robert DeGrandis, Ljubljana: Prophetes globalizacija, 2004.
- "Kako ozdraviti rodovne korenine: intimno popotovanje v odpuščanje", Linda Schubert in Robert DeGrandis, Ljubljana: Ignis, 2004.
- "Odpuščanje je ozdravljenje", Robert DeGrandis, Ljubljana: Prophetes globalizacija, 2003.
- "Odpusti in pozabi: kako zacelimo rane, ki jih nismo zaslužili", Lewis B. Smedes, Kranj: Ganeš, 1999.

Odmevi: Pohod SRČKOV na Rašico
Zapisala: Iztok Klančar in Majda Bradaschia

V lepem popoldnevu smo se srčki zbrali na Ježici in odpravili na pohod na Rašico. Bilo nas je deset, na cilju pa dvanajst, kakor bomo še opisali.

Po približno 1 km asfalta smo zavili na gozdno pot in se ravnali po planinskih markacijah. Vsak je vneto iskal kostanj, gobe, pogovarjali smo se med seboj, naš Petrček pa je veselo letal po gozdu in ga raziskoval ...

Po kakšni uri in pol hoje smo prišli do vasi Rašica in že zaslutili cilj, kočo. Tam pred kočo, glej ga šmenta, pa sta nas pričakala prijazni »Bedanec« Tone in namesto Pehte njegova Metka ... Malo smo se odpočili in poklepetali ob mizi, obloženi z dobrotami, tudi za žejo je bilo poskrbljeno. Družabni Tomaž nas je razveseljeval s svojimi zgodbicami, tako da smo se imeli res dobro in se od srca nasmejali. Nekateri so se povzpeli še na razgledni stolp.

Potem smo se morali posloviti, da bi bili še pred mrakom dolini. Ko smo prišli nazaj na asfaltno cesto, sta Vili in Izi opazovala sončni zahod. Bilo je res lepo popoldne, vsak pa je prispeval predvsem svojo dobro voljo.

Odmevi :

Obiranje oljk v slovenski Istri

Zapisala: Zdenka Ribnikar

Že nekaj časa se je govorilo, da bo Iztok Klančar organiziral obiranje oljk. Ker mi delati ni težko in rada spoznavam nove stvari, sem se hitro prijavila.

Za izbrano soboto, 18. 10., je bilo napovedano lepo vreme. Ravno prav, ker se morajo oljke obirati v suhem. Zbrali smo se pri cerkvi sv. Jožefa v Ljubljani, na našem starem štartnem mestu za romanja in podobne dogodivščine. Vseh nas je bilo trinajst, srčkom se je namreč pridružila tudi prijetna družina Zor - mama, oče in njuna odrasla hči.

Okoli 10. ure smo prispeli v Koper do oljarne oziroma torklje Hrovatin. Tam smo bili dogovorjeni z njenim lastnikom g. Marinkom Hrovatinom. Zelo prijetno in na kratko nam je opisal delo v oljarni in oljčniku. Njihova oljarna je sodobna, deluje po predpisih HASSAP in naprave v njej so delo italijanskega proizvajalca.

Ko kmet oljke pripelje, se stehtajo in stresejo na mrežo, na kateri ostanejo večje veje. Sadeži potujejo po tekočem traku do sesalca, da se odpihne listje, potem se operejo in v mlinu zmeljejo. Maso ogrejejo na 27 °C. Nato potuje do naprave, v kateri se zmeša z vodo, naslednja faza pa je odcejanje olja. To olje, ki ima še primesi vode in drugih delcev, gre v nekakšen čistilec, ki ga dokončno očisti, da zažari v svoji rumenozelenozlati barvi.

G. Marinko nam je opisal tudi način obdelovanja oljk v njihovih oljčnikih: zemlje okrog drevesa ne okopavajo in rahljajo, ampak samo kosijo, tako da drevo naredi globlje in močnejše korenine.

Takoj po ogledu oljarne smo bili deležni kave, soka, žganja in čudovite nonine jabolčne pite. Z veseljem smo posegli po teh dobrotah. Okrepčani smo se odpeljali v Kappel, v manjši oljčnik s 40 drevesi, kjer gospodari oče g. Marinka - in začelo se je zares. Naša vodička in inštruktorica je bila Mateja Kozlovič, mlada in prijetna bodoča »ta mlada« pri Hrovatinovih. Razložila nam je, kako se v oljčniku obnaša, in delo je steklo. Seveda je bilo veliko klepetanja in spraševanja. Obirali smo po štirje ali šest skupaj pri enem drevesu. Oljke so zelo polne in imeli smo kar malo težav, da smo plodove sklatili tudi z najvišjih vej. Naša Mateja nam je pomagala in prijazno odgovarjala v simpatični primorščini.

Sonce nas je prijetno grelo in pogled na dolino proti Kopru in morju je bil res veličasten. Čudovite jesenske barve so vse samo še polepšale. Spet so nam postregli s pijačo in sendviči. Moram priznati, da so po nekaj urah dela zelo prijali. Nekatere srčice so poklepetale z Marinkovo mamo, ki jim je razkrila recept svoje čudovite pite.

Ura se je že bližala drugi in utrujenost je bila času primerna, vsaj pri meni. Oljke so Hrovatinovi obirali tudi strojno, tako da smo delo okrog treh popoldne končali. Moram povedati, da je strojno obiranje videti zelo preprosto, vendar ni tako. To vem iz lastne izkušnje: obira se z nekakšnimi dvojnimi grabljami z dolgimi zobmi, ki so obrnjeni drug proti drugim in se tresejo. Nasajene so na držalo, priklopljeno na električno. Z grabljami potegneš po veji in sadeži zaradi tresenja padajo na mrežo, razprostrto pod drevesi.

G. Marinko je s sinom odpeljal z oljkami napolnjene velike plastične gajbe do oljarne. Mi smo se jima pridružili in si še enkrat ogledali ves postopek stiskanja. Gospodar nas je pohvalil, da smo se v oljčniku dobro obnesli, in vsakemu podaril steklenico oljnega olja v lepi embalaži.

Medtem so se v uti zraven oljarne že pekle dobrote na žaru. Glavni za peko je bil gospodarjev sin David, pri strežbi pa je pomagala tudi Matejina mama, prej ravno tako obiralka. Hrana je bila res odlična. Tudi delo na svežem zraku je pripomoglo, da so bili različni in čevapčiči tako dobri.

Ko smo se naklepetali in poslikali, je prišel čas za odhod. Od prijazne družine Hrovatin smo se poslovili že skoraj kot prijatelji, saj smo resnično ves dan preživeli med tremi njenimi rodovi. Obljubili smo, da se prihodnje leto spet vidimo.

DUHOVNE VAJE

SKUPINA SRCE VABI

na

DUHOVNE VAJE ZA LOČENE IN RAZVEZANE S POSEBNIM PROGRAMOM ZA OTROKE

Kdaj: petek, 5. 12. 2008, ob 20:00 do 7. 12. 2008 po kosilu

Kje: v Ilirski Bistrici pri sestrah notredamkah

Naslov: Vse premorem v Njem, ki mi daje moč

Vodi: p. Viljem Lovše DJ; s seboj prinesite Sveto pismo, zvezek in pisalo.

Program za otroke: s. Martina Radež in ga. Davorina Petrinja.

Prijave sprejema: Helena Reščič, 041 664-842; helena.rescic@kks-kamnik.si

SKUPINA SRCE KAŠELJ ZALOG

VABI

NA SREČANJA VSAK 3. ČETRTEK V MESECU

OB 20. URI

VODITELJA: p. Viljem Lovše in g. Anton Perčič

KOORDINATORICA SKUPINE: Marija Cigoj, tel. 051 335 404, e-naslov: marija.cigoj@gmail.com

Koledar prireditev v novembru in decembru 2008

- Lepo vabljeni na duhovne večere ob sredah po večerni maši. Letošnja tema duhovnih večerov je molitev Lectio Divina ob nedeljskih evangelijih. V decembru vodi večere p. Mio Kekič.
- **Spoved: od 15. do 24. decembra** so patri jezuiti na razpolago za spoved in duhovni pogovor v Marijini kapeli cerkve sv. Jožefa na Poljanah v Ljubljani, cesta Janeza Pavla II, 9. Urnik: **od ponedeljka do sobote od 9. do 12. ure in od 16. ure do 18.45**. V pomoč za pripravo na pogovor ali spoved je na razpolago zgibanka, ki jo dobite pri oglasni deski pred Marijino kapelo. Dobrodošli z željo, da bi bil letošnji božič za vsakega izmed nas praznik osebnega spreobrnjenja in prerojenja ob Jezusu - Bogu, ki je z nami!
- **V sredo, 24. decembra, bo ob 22. uri** v Marijini kapeli Duhovnega središča sv. Jožefa vodena meditacija in ob **23. uri polnočnica**. Po maši se bomo skupaj še za kratek čas poveselili ob proslavljanju Jezusovega rojstva. Pridne gospodinje ste vabljene, da s sabo prinesete kakšno dobroto.
- **V sredo, 31. decembra, ob 22. uri** bo v Marijini kapeli Duhovnega središča sv. Jožefa duhovni večer »**Silvestrsko bedenje**«. Vodi: p. Silvo Šinkovec. **Ob 23.00 bo sveta maša, nato se bomo skupaj poveselili ob prihodu novega leta.** Kot že prejšnja leta bo tudi letos organiziran pohod z baklami do sv. Jožefa. **Zborna mesto je ob 19.30 pri cerkvi v Kosezah.** Peš se bomo podali do cerkve sv. Jožefa in se ob 22h v Marijini kapeli pridružili Silvestrskemu bedenju, ki se bo končalo s sveto mašo ob 23h. Za vse podrobnosti glede odhoda in poteka poti se obrnite na Igorja (tel. 041 658 725), e-naslov: igor.nibic@ijs.si. Lepo ste vabljeni, da se pridružite romarski skupinici.

SEMINARJI DKPS:

- **Seminar retorike:** Želite postati govorniško prepričljivi, si želite pridobiti pozornost poslušalcev, vplivati nanje in učinkovito predstaviti svoje argumente, misli in čustva? Prijavite se na **začetni seminar retorike**, ki bo **22. in 29. 11. 2008** v Ljubljani. Seminar bo potekal na obe soboti med 9.00 in 17.00, vodila ga bo mag. Hedvika Dermol Hvala. Kotizacija: 155,00 EUR, za samoplačnike 115,00 EUR. Prijave in informacije (do 12. 11. 2008): 01/43 83 987 ali dkps.seminarji@gmail.com.
- Spodbujanje razvoja samozavesti in samospoštovanja. **Vodi:** mag. Silvo Šinkovec. **Prijave:** DKPS, 01/43-83-987, dkps.seminarji@gmail.com. **Kotizacija:** 105,00 EUR. Samoplačniki: 70,00 EUR. **Izvedba:** Ljubljana, Sv. Jožef. 16.-18. 1. 2009 **Prijave:** do 7. 1. 2009. Seminar opozarja na ključno pomembnost samospoštovanja pri učiteljih, starših in otrocih. S predavanji in vajami osvetli povezanost med osebnostjo, vedenjem in učno (ne)uspešnostjo.
- **Osebni dnevnik.** **Vodi:** mag. Silvo Šinkovec. **Prijave:** DKPS, 01/43-83-987, dkps.seminarji@gmail.com. **Kraj:** Ljubljana, Sv. Jožef. **2. izvedba:** 1. del: 24.-26. 4. 2009, 2. del: 15.-17. 5. 2009. **Prijave:** do 15. 4. 2008. Življenje je svojevrstna avantura. Vrniti se v preteklost pomaga povezati pretekle izkušnje med seboj in poiskati njihov pomen. Sprava s preteklostjo deluje terapevtsko. Ko dobro poznamo preteklost, si laže postavimo nove življenjske cilje, prebujamo ustvarjalnost in iščemo prava področja svojega razvoja. Udeleženci se naučijo uporabljati metodo zapisovanja in svoj dnevnik uporabljati za osebno rast.
- **Dan osebnega dnevnika** je namenjen vsem, ki so že bili na 1. in 2. delu seminarja. **Vodi:** mag. Silvo Šinkovec. **Prijave:** DKPS, 01/43-83-987, dkps.seminarji@gmail.com. **Kotizacija:** 28 EUR. **2. izvedba:** Ljubljana, 18. 4. 2009. **Prijave:** do 8. 4. 2009.

SKUPINA SRCE VABI
NA ADVENTNO DELAVNICO

KDAJ: v soboto, 29. novembra 2008, od 10. do 13. ure

KJE: Duhovno središče sv. Jožefa

VODI: izdelavo venčkov vodi: **Simona Hiti** (od 10h-12h);
od 12h-13h sv. maša s katehezo (priprava na advent), vodi p. dr. Viljem Lovše

S SEBOJ PRINESITE: okraske za adventen venček, sveče, zelenje ...
Za nekaj zelenja bomo sicer poskrbeli, vendar je zaželeno, da vsak prinese, kar bo potreboval za izdelavo

PRIJAVE SPREJEMA: Helena Reščič, tel.: 014 664 842, e-pošta: helena.rescic@kks-kamnik.si

SKUPINA SRCE VABI NA
POHOD PO KRAŠKEM ROBU

KDAJ: v soboto, 10. januarja 2009

KJE: zbirališče v Ljubljani: duhovno središče sv. Jožefa ob 7.30
(komur je bližje na Primorskem, se bomo posebej dogovorili za točno uro in kraj zbirališča)

VODI: Nevio Santin

POTREBUJETE: primerno planinsko opremo (obutev, pohodne palice, oblačila, primerna letnemu času, malico - ob poti ni gostišč), dobro voljo ...

PRIJAVE SPREJEMA: Helena Reščič, tel.: 041 664 842, e-pošta: helena.rescic@kks-kamnik.si

Za vas smo prebrali: SREČAL SEM SVOJO DRUŽINO (I)
Avtor: dr. Christian GOSTEČNIK
Pripravil: Vili Granda
Založba Brat Frančišek; Ljubljana 1999, 318 str.

Vsak dan srečujemo iste obraze za domačo mizo ... pa smo se kdaj zares srečali? Se zares poznamo in vemo, zakaj nekoga nekaj tako neznansko moti ali veseli? Srečajmo svojo družino! V tej knjigi bo stopila pred nas s članki, ki jih je avtor objavljajal v Družini, zdaj pa jih je zbral, postavil v logično zaporedje in obogatil z zgodbami. Najprej predstavi problematiko odnosa med zakoncema, spregovori o iskanju partnerja, o ranjenosti, o sporih. Potem se loti »znamenite šesterice« v družini: mati, oče, tašča, tast, snaha in zet. Predstavi še vrste vzgoje in temeljno dinamiko odnosov. Morda je najzanimivejše poglavje, ki opisuje različne

tipe otrok, od prvega do zadnjega. Delo zaključí s poglavjem o družini, ki je en sam živi krik po Bogu in odrešenju.

MOJE MNENJE O KNJIGI

Knjigo sem prebral v obdobju, ko sem se vključil v Gostečnikovo skupino, namenjeno razporočenim. Gre za terapevtsko skupino, v kateri pater pomaga vsem, ki izgubijo partnerja. Seveda me je zanimalo, kdo je ta človek, ki tako pristopa tudi k osamljenim in zavrženim (prav to sta bila moja osnovna občutka v tistem obdobju)! Presenetil me je jasen jezik ter razumljivo in dokaj preprosto napisano besedilo. Isto temo poskuša osvetliti z različnih zornih kotov, tako da bi še lažje razumeli, kar je napisano.

Vzporednice, ki sem jih ob branju odkrival s svojo matično družino, seveda pa tudi z lastno družino, ki je bila pravkar v razsulu, so mi pomagale, da sem razumel mehanizme, ki so v nas delovali, in se poskušal odločati za možnosti, ki bi obrnile potek dogodkov. Spirala, ki je šla navzdol, se je z ločitvijo ustavila. Toda z zniževanjem razumevanja med mano in mojo (bivšo) ženo se je zniževala tudi raven preostalih odnosov v družini. Predvsem so bili na udaru otroci. Razumel sem, da lahko ta negativni trend obrnem navzgor edino jaz, in to tako, da prevzamem izključno odgovornost za lastna dejanja.

V knjigi niso opisani le problemi in negativna stanja, ampak tudi poti, ki vodijo k svetlobi, v boljšo prihodnost: molitev, potrpežljivost, moč, da prisluhnemo drugemu ... Zato jo je vredno vzeti v roke tudi takrat, ko nam gre na videz dobro.

Oglasi, obvestila

- **Prihodnje srečanje** skupine Srce v tem šolskem letu bo v ponedeljek, 22. decembra. Sledila bodo srečanja v prihodnjem letu: 26. januarja 2009, 23. februarja, 23. marca., 20. aprila, 25. maja in 22. junija 2009.
- Na voljo je še nekaj **majic večjih konfekcijskih števil** z emblemom skupine SRCE po ceni 8 €.
- **Prostovoljne prispevke** lahko oddaste na vsakem srečanju skupine SRCE **ge. Cvetki Videnič**. Če vam bolj ustreza, jih lahko nakažete na transakcijski račun Duhovnega središča sv. Jožefa, št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).

POMOČ:

Svetovalnica za pomoč ljudem v stiski

V DSJ - ZSI je začela delovati **svetovalnica za pomoč ljudem v stiski**, v kateri strokovnjaki pomagajo v osebnih stiskah, pri težavah v odnosih, pri vzgoji in partnerstvu, razvezanim in glede oseb s posebnimi potrebami.

Informacije in naročanje: vsak delovni dan med 13. in 14. uro po tel. 01/2322-077.

* * *

- **Vsa glasila skupine SRCE so na voljo na spletni strani jezuitov:** <http://jezuiti.rkc.si/?q=node/view/40>. Tudi sicer ste vabljeni, da obiščete to stran, saj so na njej sveži podatki o dogodkih, duhovnih vajah ...
- Vsi bralci glasila SRCE ste nagovorjeni, da ga popestrite in obogatite s svojim prispevkom. Pošljite ga po e-pošti: helena.rescic@kks-kamnik.si, ali na naslov: Helena Reščič, Ljubljanska 21e, 1241 Kamnik.